

wia łonem; w miejscowej tylko kronice znajdujemy ślad, że w r. 1700, pod koniec robót, budowniczym kierującym niemi był jakiś zakonnik. Przy ulicy Szklowskiej znajduje siestarożytny dom, wystawiony przez jezuitów; w nim później mieścił się szpital wojskowy. Miasto, oprócz niższej części leżącej na l Dnieprem, od miejsca gdzie dziś jest przewóz, w górę rzeki, otoczone było podwójnym wałem, bliższym i dalszym. Ostatni z nich istnieje dotychczas, otaczając miasto ze strony zachodniej i południowej: pierwszego została bardzo mała częśćka, za domem biskupim.

Podczas ogólnej organizacji gubernii, Mohilew nie został zaraz wybrany na siedzisko władz gubernialnych: z początku należał on do namiestnictwa połockiego, a następnie do gubernii białorusko-witebskiej. Prawa miasta gubernialnego otrzymał dopiero w r. 1801, przy podziale dawniej Białorusi na dwie gubernie, witebska i mohilewska.